

Е7 AVR 1914
Ор. 1

Абонаментъ:
Годишно 50 бр. 4 л.
 $\frac{1}{2}$ год. 25 бр. 2 л.
За странство.. 6 л.
Единъ брой
5 стот.

Прожекторъ

Общественъ вѣстникъ. — Органъ на прѣстѣніе „Свѣтлина“

„Царство, въ което ралата сѫ свѣтливи, а саблите рѣждиви, и народа и царя сѫ щастливи“..

Ступанинъ-Издатель:
Бюро Каравановъ

Адресъ:
в. „Прожекторъ“
Плѣвенъ.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На I стр. по 10 ст. на дума. На IV — приставски и други: по споразумѣніе. Не платени писма не се приематъ. Ржкописи назадъ не се връщатъ.

Съобщение.

Подписанитѣ чрѣзъ настоящето си съобщаваме, за общо знание, че бюрото за прѣставителство, търговия и посрѣдничество на Каравановъ & Рачевъ въ Плѣвенъ, отъ 14 т. м. прѣстана да сѫществува. До сегашния активъ и пасивъ се пое отъ съдружника Цвѣтанъ Каравановъ, който за въ бѫдаще ще продължава сѫщата работа подъ фирмата „Бюро Каравановъ.“

Съ почитание:
Цв. Каравановъ.
Ил. Рачевъ.

Подъ печать е комедията „Зацепахме я съ катранъ“ въ 2 дѣйствия отъ Борисъ Ножаровъ.

ПОДЪ НАЕМЪ се дава бившия желѣзарски дюкенъ на Спасъ Митрополски на ул. „Гренадерска“ — до хетель „Независима България“. Дюкена е удобенъ за всѣкаква търговия. Желающитѣ да го наематъ, могатъ да се отнасятъ до Димитъ Барковъ въ гр. Плѣвенъ.

Важно за дамитѣ!!

Отварямъ отъ отъ 1-ий Май т. г. ателие за всѣкакъвъ видъ дамски дрехи. Дѣлгогодишната ми практика и специализацията ми при г-жа Цвѣтова ми дава право да вѣрвамъ, че мога да удовлетворя и най-истънчения вкусъ.

Приемамъ ученички и работнички съ и безъ заплата.
Ателието се помѣща въ домътъ на Василъ Георгиевъ — телрафистъ — близо до склада на Коланджиевъ.

Съ почитание:
Контеева Пенева.

Ки сѫ прѣстѣпници?

Българското народно прѣставителство има въ тия критически дни да разрѣщава единъ велиъкъ, единъ сѫдбоносенъ въпросъ: „Ще ударили часа на прѣстѣпници? — ще имали възмездие и за ония, които тласнаха Родината ни въ пропастъ!“

Може би, за прѣвъ путь отъ както сѫществува България като независима дѣржава, — сега е единствения случай на едно вливане или не вливане ржка на народния прѣставител да рѣшава да ли Отечество ще сѫществува или не.

Народния прѣставител въ тия дни е върховния господаръ на живота и смъртъта на България. Долешъ е частъ, когато всѣки народенъ избраникъ да забрави на коя партия принадлежи, за да помни само едно, че принадлежи на България.

Слѣдъ е опейнитѣ подвизи на въоръження народъ, — слѣдъ като въ единъ кървавъ и стихиенъ устремъ бѣ разбита вѣковната сила на вѣковния врагъ, — слѣдъ като се разчулиха и послѣдниятѣ робски вериги на роднитѣ братя въ Македония, слѣдъ като изгря сияй на свободата за цѣлото българско племе и бѣше тѣй близо

до осъществяването си всенародната мечта за обединението на нацията — дойде разгромъ.

Защо и отъ кѫде? — Ето въпроса.

Сега прѣдъ народното прѣставителство стои тоя сѫдбоносенъ въпросъ. И трѣбва изразителитѣ на волята народна да поискатъ смѣтка отъ всички ония, които по денъ днешенъ сѫ ржководили и притежавали управлението на страната, защото катастрофата не е нито случайна, нито пъкъ лично дѣло на отдѣлни личности, — това е плодъ на онай управителна система, която отъ 27 години вилнѣе у насъ.

Ако бѣ възможно прѣзъ цѣлата война да има дѣлъ правителства, ако бѣ възможно да има единъ 16 юни, това не е само плодъ на слабодушното и нехайството на народнико-цанковската коалиция, но и на онова разбираене на управлението въ тая страна, което бѣ внесено у насъ отъ **втори августъ 1886 год.**

Разбира се личноститѣ за себе си ще трѣбва да отговарятъ, а задъ личноститѣ ще отговарятъ и самитѣ институти, защото катастрофата не съ само, нито лична, нито партийна, а всѣнародна.

Но това което трѣбва да стане, то е да се разбули тайнствеността, кѫто закрива самия коренъ на злото. И когато народното прѣставителство ще има да издирива причинителитѣ на народната катастрофа, то е длѣжно, ако не иска да е съучастникъ на великото прѣстѣпление, да разкажа онай мрежа отъ паужина на закони, която иска да закриля и военачалници, и дипломати, и дворецъ, и поставяйки отечеството по-високо отъ условноститѣ и прѣстѣпните привички, да призове прѣдъ своя сѫдъ всички съзаклятици, които въ своята алчност и суетна самозабрава причиниха погрома на България, на били тѣ и обитатели на българския дворецъ.

Онова, което души българския политически животъ, онова, което трои живота на България, онова, което събра бури на българския небосклонъ, тези покварата и разбойничеството, които сѫ станали господари на българския дѣржавенъ корабъ Ний нѣмаме управници и управление, ние нѣмаме обществени партити, а организирани разбойнически банди, които заграбватъ властьта, за да плячкосватъ изъ България, властораздавача, „неотговорния“ арбитъръ въ нашите политически борби, за да запази за себе си първото място, става не само съучастникъ, но и общъ шефъ на отдѣлнитѣ тия хайдушки чети.

Сега народното прѣставителство трѣбва да разкажа завѣсата на прѣстѣпната дѣржавна тайна, да разчупи прѣградията на условията и изправи прѣдъ своя народенъ сѫдъ всички причнители на народното нещастие — отъ царя до падара.

Настоящата статийка поради своята важностъ и правота я заехме отъ в. „Балканска Трибуна“, брой 1262 отъ 24 т. м., която прѣпоръчваме на читатели тѣ си, да я прочетатъ съ внимание и ще разбератъ много нѣщо, отъ гдѣ имено дойде погрома на България.

На единъ директоръ чрѣзъ в. „Прожекторъ“.

О, вижте какъ съмъ затлъстѣлъ
И уменъ станалъ пѣлъ осель —
Но не отъ трудъ уморенъ - а,
Отъ честна кражба и лжжа.
Сюрмахъ азъ нѣвга бѣхъ и слабъ
На силнитѣ покоренъ робъ,
Нѣма днеска що да крия.
Баща ми прави срѣбинъ бѣ

Глупецъ подъ чуждо тукъ небе.
За себе си кой салъ гледа
И мръсенъ, жалъкъ катъ фурда
Той бѣ отъ всички ни въ дома,
Сестра ни винаги сама
Прѣкарваше въ тѣги безброй
И нощъ пъденъ срѣдъ студъ и зной.
Тогава бѣха тѣни дни
На злото кървави жреци
Властвуваха въвъ тазъ страна
Нещастна — клѣта на всѣгда.
Азъ ловко пинахъ кокълъ тѣсть,
Тогазъ защото моя тѣсть
Министъръ бѣше прѣвъ великт.
Протекция на нашъ езикъ
Нонеже имахъ, и сега
Мѣни азъ своята боя,
Та кокала докопахъ пакъ —
Не съмъ глупецъ, не съмъ дуракъ
Азъ зная да пълзя и вратъ
Да свивамъ щомъ се малко вѣ адъ
Тѣй по участъ зла намѣря
И изпразва се кемеря . . .
О, днесъ директоръ съмъ азъ цѣлъ
И врѣдъ прѣслѣдва съвѣта цѣлъ.
Не искамъ да зная че,
Царвулитѣ ми ще гризе
Нѣкой журналистъ — драскачъ —
Днесъ азъ защото съмъ *тупачъ*.
Нищо менъ ме не смущава —
Некъ рѣмжи тазъ дойна крава!!
Своя мозъкъ не тревожа,
Щомъ на мека съмъ азъ ложа;
Никому отвѣтъ не давамъ.
Съ моята хубава Елена
Стройна, гиздева засмѣна,
Азъ живѣя и съ дѣцата
Що сѫ вързани въ устата...
На баща си тѣ приличатъ
Много, много не обичатъ
Да ломотятъ и безъ мѣра...

Пародиалъ:
Ломъ. Mortifera.

I-ва Българска
Балсамджийница и Парфюмерия
„Индустрия“
на Цвѣтко А. Кишковъ
ул. „Царь Асънъ“ № 5.
Станимака.

Искайте срѣщу 2.20 л. внесени въ марки или записъ, масть за ревматизъмъ, отъ којто получаваме хиляди благодарности отъ страдащи изцѣрени. Складъ отъ разни балсами, есенции и др. ароматични трѣви. Разни първокачествени парфюми изпраща срѣщу 1.20 ст. мускалче виолетъ Акация, Идеалъ Хилотропъ. I качественъ парфюмъ „Нарцисъ“ и др. Желающи кой каквото обича Тичайте при Цвѣтко !!!

Рекламата е душата
на търговията.

Фелиетонъ.
„Pol-Marbois.“

„Що е любовта“.

Милий ми А. . .

О! колко велико нѣщо било любовта, но тя била по-велика когато човѣкъ почва да люби както азъ Васъ сега любя... Сърдцето става геройско отъ силата на „I' amoiga“. . .

То се състои отъ най-чисти елементи и се опира върху най-великото и най-възвишено нѣщо въ природата... Недостойна мисъл не може да проникне въ него. Душата става чиста непорочна както сега моята отъ страсти и лошавитѣ чувства... Тя (любовта) хвърчи по блажениетѣ сѣнки (по орли и гарвани) на този свѣтъ подъ безумията, лжитѣ, умразата и други лоши пороци...

Тя живѣе въ небесата въ лазура. И тя не чувства нищо друго освенъ дѣлбоките зелени прогреси на сѫдбата...

Любовта е мѫчитель и отъ нѣйнитѣ нокти никой не може се отскубна... Ако тя живѣе съ падѣща; то тя умира съ нея... Тя е огненъ пламъкъ що гаси съ катъ нѣма топливо...

Любовта е особена капка, която Боговетѣ сѫ я излѣли въ чашата на живота . . . за да умалява горчивинитѣ му.

Младостта е цвѣте, на което нектарътѣ е любовта . . .

Който не е любилъ той е просто бездушенъ. . . .

Както е неизвѣдно
Дѣрво безъ корень,
Така е невѣдно
Любовъ безъ споменъ...
Сбигомъ мой милий . . . приеми въздушната гореща цѣлувка.

Твоя вѣрна... В. В.
б. р. Брей много горѣща любовъ сѫ имали тия хора, даже и ний се опарихме отъ нея... когато чете туй тѣлъ съ поезия любовно писмо!

Тю! да му се не невиди брей!

Любовъ отъ картофи.

Многоуваж. господине,

Имамъ честь да ви съобщя мояте прѣданности къмъ васъ. Вий сте идеалъ на любовта. Ако разбира се вѣзнете въ разговоръ съ менъ, то думата ми е за любовъ. Азъ ви обичамъ толкова много, колкото би трѣбвало. Ти си моята свѣтла пътешественна звѣзда, за която азъ отдавна мечтая. Вашата снага е толкова спрѣтна, че съ една ловкость на тази моя ржка би я хванала, и притиска мояте гърди до твоите въ знакъ на обичъ и страсть, ще се овисна на твоите гърди и иска съ на тѣхъ да умра въ знакъ на искрина любовъ. Знай о, милий, че ако удобрите мояте желания вий ще бѫдете толкова използвани отъ нашите срѣщи, защото азъ ще съмъ ти покорна на всич-

ки твой желание. Ти си за менъ единъ безцѣненъ камъкъ, или поправо ти си моято сърдце, моята червена невинна кръвъ безъ която азъ не бихъ съществувала и като така азъ мисля, че нѣма да откажите на моята молба и покорностъ, на всички ваши желания, за това юдете толкова добри и ми испълнете поне частъ отъ моято желания, а именно: азъ желая да се запозная съ васъ...

Опредѣлете ми писмено една срѣща за да се запознаемъ и бѫдете увѣрени че . . . ? ! —

Приемете мояте хиляди благопожелания и азбучния ми поздравъ (21 + 22).

Съ почитание:
твоя бѫдяща В. Н III кл.
(спомни си ...)

3/III 1914 год.

Плѣвенъ.

б. р. Дадохме дословно място на горното любовно писамце на ученичката В. Н., само отъ желание да вразумимъ поне останатите ученички да не излагатъ себе си така, както горната умница, която както се вижда не знае какво пѣчи въ писамцето си и то защо? Само отъ любовъ за картофи. Да гледа тя сега уроцитѣ, че послѣ врѣме има и за любовъ. Ако се не вразуми ще изнесемъ цѣлото й име дореда.

ХРОНИКА.

Съобщаваме за свѣдѣніе на игралитѣ на Софийската Градска Класна Лотария, гарантирана отъ Царство България, че тѣ трѣбва да подноватъ лозоветѣ си за II класъ на текущата XV лотария най-късно до 30 тек. Априлъ, като се отнесатъ за тая цѣль къмъ колектора или подколектора, който имъ ги е доставилъ за прѣдставуващите класи.

Това съгласно § 5 отъ плана на Софийската Градска Класна лотария.

За вилненията на плѣвенския околийски началникъ. Народниятѣ прѣставителъ Н. Цановъ е отправилъ питане до министъра на вътрѣшните работи --- взети ли сѫ нѣкакви мѣрки противъ плѣвенския околийски началникъ Тевавичаровъ за беззаконията му въ надвеченето на послѣднитѣ законодателни избори; не заслужава ли да бѫде уволненъ и даденъ подъ сѫдъ и дали уволнението на прокурора при Плѣвенск. окр. сѫдъ г. Мицевъ не е за гдѣто послѣднитѣ съ военна сила е освободилъ арестуваниетѣ и малтретирани отъ Тевавичарова карлуковския кметъ и учителя Мицевъ и дали не е уволненъ, за да се осути възбудението углъвно прѣслѣдване противъ Тевавичарова, за извѣршенитѣ отъ него прѣстѣпления. Или той нарочно се дѣржи на служба, за да върши нови прѣстѣпления и да малтретира българи.

б. р. Като прѣпечатваме това запитване на г. Н. Цановъ, шевъ на Радикализътѣ къмъ Министъ Радославовъ, отъ в. „Балк. Трибуна“. Ще слѣдимъ че отъ говори и че се повѣрнемъ.

Миналата седмица градътъ ни бѣ посѣтенъ отъ една частъ студентки и студенти отъ София, заедно съ своите професо-

ри. Посрѣдниятѣ бѣха доста добре отъ страна на общ. управление. Дадена имъ бѣ закуска и храна въ локала „Балканъ“, градската градина и Дѣрж. изба. Вѣрваме, че г-џитѣ и г-дата си отидаха съ добри впечатления, за виденото и сторено въ Плѣвенъ. Чрѣзъ лжчите на нашия прожекторъ, посъзрѣхме и много непрѣпорождителни работи, извѣршени отъ тѣхъ, а особено на отиване, но рѣкохме да ги не изнасяме на пазаръ. Млади хора, — цвѣта и бѫдящето на България, все трѣбва да бѫдатъ по-въздържани въ всѣко отно-

шение. Но хайде да спи зло подъ камъкъ и много имъ здраве, когато обичатъ пакъ да заповѣдатъ.

Настоятель на в. „Прожекторъ“ за гр. Видинъ и околията е г. Иванъ Костовъ, Той приема обявления, реклами и завѣрява самоличността на кореспонденти не познати на редакцията ни.

в. „България“ се намира за продаване при „Бюро Караванъ“ и Книжарския магазинъ „Модерно изкуство“.

Мистерий и потайности.

Началникъ гара — рушветчия.

Плѣвенската гара гнѣздо на рушветчите. Ограбения бюфетчикъ Ежегоднитѣ такси на бозаджийтѣ. Анкетата. Настроението въ общетвото.

Тия дни прѣдъ тухашното общество се разиграха редица мръсни здѣлки, пикантнитѣ подробности на които свидѣтелствуватъ за онай корупция и порядки, които царятъ въ вѣдомостта на жалѣзиците, — жертва на които най-често биватъ ония, що дѣлжатъ своето сѫществуване, прѣдимно на услугите на жалѣзиците. Авторътъ на тия мизерни здѣлки е самиятъ началникъ на гарата г-нъ М. Студеновъ, прѣмѣстенъ тукъ отъ прѣди четири години. Службата на тоя типъ, който за нещастие и днесъ се дѣржи на сѫдия постъ, отъ начало до и край е била непрѣкъжната върволица отъ прѣстѣплението: — по отношение персонала, — съ неговите мизерни доноси и провокаций, по отношение длѣжността си, съ използването и за свой лични изгоди. Но както винаги се случва съ всѣко прѣстѣпление, така и сега, — прѣстѣплението на тоя низъкъ типъ не закъженѣха да станатъ достояние на обществото.

Разкритията.

Магазинера на г-нъ Манджуковъ, иска отпускъ да заведе жена си на лѣчене въ София. Началника на гарата не му разрѣшава такава. Тогава г-нъ Манджуковъ се обрѣща за отпускъ направо до дирекцията, която телеграфически му разрѣшава г. Студеновъ, който винаги е дѣнелъ на всѣка стѣжка подвѣдомственитѣ си, за да ги излага въ дирекцията, донася съ рапортъ, че г-нъ Манджуковъ юшеничествувалъ, лжелъ и искалъ отстранилието му. За да защити невинността си и да отбие скроенитѣ донесения, магазинера възстанови съ медицинско удостовѣрение и съ редица документи досѣдно мизернитѣ похвата на г. Студенова, направя оплаквания въ дирекцията, и дѣйствително такава му обѣщаватъ.

Ограбения бюфетчикъ.

До пристигане анкетата, чиновниците, обаче, се натъкватъ на признания на дѣянія отъ страна на началника на гарата отъ съвсемъ друго естество. Така бюфетчика на гарата — Никола Велчевъ, исповѣдалъ, че е подписалъ дѣвѣ полици на името на Студеновъ прѣзъ 1913 г., едната съ падежъ 16.II 1914 год. на сума 200 лева съ падежъ I.IV сѫща та година.

Първата полица Велчевъ исплатилъ, втората, обаче, той отказалъ да плати и банката въ която е била сконтирана я протестира. Въ отговоръ на банката протестъ, Велчевъ заявила, че не признава дѣлжимата сума, тъй като тя била дадена като рушаватъ. Тия дѣвѣ полици Велчевъ билъ далъ Студенову, за гдѣто той билъ ходатайствуvalъ да му се намали наема на бюфета прѣзъ врѣме на войната, по исканието на самия него, Студеновъ. Но тъй като дадената въ полици сума се видѣла малка Студенову, той прѣдвидилъ и друго искане. Подъ прѣдлогъ, че стария наемателъ на бюфета му прѣдлагалъ 1000 лева възнаграждение, ако направи пакъ да му се даде бюфета, иска отъ Велчевъ да опрости личния му дѣлъ къмъ бюфета на сума около 400 лева. Притиснатъ отъ него и отъ негови близки хора, Велчевъ се съгласилъ най-сетиѣ да не иска сумата, като за оформяване здѣлката издалъ фективна разписка, че е получилъ напълно сумата си. Сврѣхъ всичко това бюфетчика е билъ задълженъ да отгледва свинетъ на Студеновъ, като по изрично негово желание е трѣбало да купува съ свой срѣдства за хранението имъ и кукурузно брашно, защото съ него се по-гоели.

Ежегоднитѣ такси на бозаджийтѣ.

Както по всички гари, така и при тухашната, нѣкой отъ бозаджийтѣ обикаляли да харчатъ бозата си. Студеновъ съзрѣлъ въ това богата възможност за лична изгода, рѣшава да я използува, още повече, че продажбата на боза не било разрѣшено отъ дирекцията. Въ съгласие съ бюфетчика и скрѣтъ задъ него, той прѣложилъ на бозаджийтѣ, които искали да харчатъ боза въ гарата, да платятъ за това известна такса, Гонени винаги отъ стражари и служащи, бозаджийтѣ най-послѣ се съгласили.

Така за 1911 год., чрѣзъ колега си Иванъ Стояновъ тѣ броили за това разрѣшение 900 лв.; за 1912 год. -- 1300 лв.; за 1913 година, обаче, темъ било прѣложено да платятъ 2000 лева. Виждайки че нѣматъ смѣтка да понесатъ такава голѣма сума, бозаджийтѣ отказали да я платятъ и направили оплаквание въ дирекцията. . . Парите сѫ дадени бюфетчуку, като по-голѣмия пай е билъ даванъ Студеновъ за гдѣто ужъ билъ изходтѣствувалъ разрѣшения за продажбата на боза.

Края въ слѣдующия брой,

Прожекторски наблюдения.

Пловдивъ.

— На 20 този месецъ бѣхме свидѣтели на една пикантна сцена разигравана отъ единъ безуменъ стражаръ на име Георги, който бѣ подкаранъ за въ участъка, дошли по пазаръ селенинъ отъ село Радуло, подъ прѣдлогъ че бѣлъ лудъ. На запитванията на селенина, защо го кара въ участъка озвѣрения стражаръ отговарвше съ бой по главата съ шапката и ритници.

Възмутено отъ това, настърблато се гражданство рѣшилно отблъсна нападките на полиция и освободи селенина.

Насъ, обаче, ни съмнява едно, дали тоя стражарски типъ не искаше да оскуби наивния селенинъ, или искаше да прояви способностъ за докторъ — познавачъ на умопобѣркани. Има думата г. Ильевъ. Окол. Н-къ въ случаи

Видинъ.

Почти всѣка вечеръ, ученика отъ мжжата гимназия П. посещава Н. Л...ката. Стоението му продължава кжено до полунощ и що става тамъ кой знай. Да ли не ще става нужда щото лжитъ на нашия прожекторъ да понадникнатъ въ стаята на тая интимна двойка и се отворятъ очи на тоя ученикъ, които ги има таманъ четири, двѣ Божи и двѣ отъ стъкла, та да прѣстанатъ тия чести посещения и не става нужда да изнасаме цѣлото му име на пазаръ, за да го разбери всѣки що за ученикъ е той. Желателно е хазайна на г-ца Л....ката да бѫде по-строгъ и не допуска да се вършатъ тия посещения въ кжцата му.

— Дѣвойка една отъ улица „Хаджи-Ибишъ“ Т. Ц обича много да попива разни спиртни птиета. Тази момичка единъ денъ като се наляла до джга, отишла при едни нейни другарки и имъ се хвалила, че ще се жени, а щомъ изтрѣзней давала честа дума, че нѣма да се жени никога. Просто неразбираопъ. По физиономия тая г-ца е заприличала на шибекъ и, ако продължава да злоупотрѣбява съ спиртните птиета, ще се ожени тогава, когато на дѣдо Господъ възкръсне бабичката. Опомни се г-це и недѣй съсипва себе си още отъ млади години. Ако продължава ще изнесемъ идущия путь цѣтото ѹ име.

Пловдивъ

Неправдитѣ, които се вършатъ въ Пловдивската мжжка гимназия сѫ повече отъ възмутителни.

Това здание, което дава познания на младежта, украсено съ бодливъ тель, не прилича на гимназия, а по скоро на затворъ.

г. Дирикторе, добрите възпитатели постигатъ цѣлите си, които гонятъ не така.

За сега се задоволяваме само съ това и се въздържаме отъ факти, които мислимъ, е достатъчно за да се обѣрне внимание на Дирикцията.

Тукъ училищните слуги вършатъ не само възложената имъ длѣжностъ, но и шпионство и службата на частни слуги, а пѣкъ тѣ иматъ токо-речи неограничени права надъ учениците. При тѣзи обстоятелства саморазправата става неизбѣжна.

— Струния Оркестъ на 9-и пѣши полкъ съ благосклоното участие на Плов. Пѣвческо Дружество и г. г. Дръ Ив. Ибишевъ.

въ, Х. Берншайнъ, Иос. Шпилтеръ и И. Салтеръ даде на 12 Априлъ въ Салона на воения клубъ концертъ прихода отъ който ще бѫдѣ за въ полза на „Народния Крайцеръ“ „Отецъ Пайсий“. По всичко, концерта излезе единъ, отъ най сполучливѣтъ

б. р. Хвала имъ! Дано примира имъ бѫдѣ послѣдъ анъ и отъ драгадъ, негдѣ изъ царството.

София

Госпожица една „хористка“ въ Българската Народна Опера, на която името за сега прѣмълчаваме, всѣки денъ устройва свойтъ „срѣщи“ въ „горичката“ при Борисовата градина, съ хориста отъ Операта Н. П-въ, които не смущавани отъ никого прѣкарватъ нѣколко щасливи часа.

б. р. Но лжете се господа, никой и нищо не може да избхгне отъ нашия „прожекторъ“. Той всѣкога е на „поста“ си и бди за всѣка една ваша постъпка.

Госпожице опомни се и недѣй толкова се довѣрявай, защото лоши сѫ сетнѣнитѣ.

— Единъ ученикъ отъ III-та гимназия на който името за сега прѣмълчаваме, миналата вечеръ на 12 т. м. се бѣше облѣкалъ като „дама“, съ цѣль да може да завѣрти акъка на нѣколко лекомислено момче, та да може да го експлоатира. Момче, ако не прѣстанешъ да дяволовашъ, то скоро ще видишъ именчето си въ колонитѣ на „Прожекторъ“. Върши и мисли.

— Попадна ни едно писмо, което мислимъ да изнесемъ на бѣлъ свѣтъ, ако госпожицата, бивша та му притежателка не прѣстане да скитосва кжено нощѣ и трѣгне въ правия путь.

Варна

— Забѣлѣзваме нѣколко пъти, какъ ученика съ зелената шапка бивши „Софийски ученикъ“ Х-то Т-мовъ, да посещава дома на ученичката М. С-нова.

б. р. Защо ли аджеба?

— А бе, кара ферманъ балчакъ, стига си забикалялъ ученичката К. Д-рова? Пази се момче, пази, че да те не сполѣти и тебе участъта като Б-нева?

— Ученика отъ IV кл. Н-ла Сак-ва запо се прѣпоръчва за VI класъ при запознаването му съ ученички? А бе Колю, запо се хвалишъ, казвай си правичката?

— Может ли ни каза ученичката съ червената яичка (сега съ кадифяна) какво правяше миналата вечеръ до кжено съ ученика отъ VI кл. П-въ, горѣ при новостроящия се разсадникъ?

— Извѣстната ученичка М-ка П-кова, която е прѣмиала прѣзъ ржцѣтѣ на хора отъ разни съсловия. Сега е трѣгнака съ войничето Попето. Карай Маро, карай прожекторъ, друга работа нѣма, ще залавя и изнася.

С. Панчево — Софийско.

На 23 Мартъ т. г. кжпейки се въ банята на с. Панчево, въ присъствието на 10—12 души се е удавилъ младежа Петър (прѣзимето му не знае) неизвѣтно отъ кждѣ.

Властите прѣдполагатъ че има прѣдумиленостъ въ удавянето на този непознатъ младежъ.

Севлиево.

— Поставихъ прожектора срѣщу улица „Опълченска“, върху западното кубе на новия театръ, джчитѣ му освѣтиха ученичката отъ III класъ Ю. К. Слѣдъ кратко изслѣдане доказа се, че прѣзира и дава епитети почти на всѣко, когото види да мине изъ тази улица. Но цѣль денъ тя стои още съ нѣколко свои другарки на улицата, това ѹ е работата, а при вечеръ, като намира да се стъмнява излиза по разходка къмъ бороветѣ до моста, казармитѣ, хорото и то тѣко тогава, когато хората се прибиратъ

б. р. Кога ли учи уроцитѣ си тая уличичка, като дойде Петровденъ да не плачешъ и се каешъ госпожицѣ...

Харманлий.

— А бе Цонке, а бе кузумъ Пенке, все тебе ли ѹ ще гледаме, само ти ли ѹ ще се мѣркашъ въ прожектора ни. Не ти ли стигна „Гонзо“ и нему подобни годеници, та още диришъ?! Сбирай си акъла Цонке, че послѣ да му се не чуе гласа, слушай кузумъ да не се каешъ нѣвга. Слушай съвѣтъ на „Прожекторъ“, защото само той ѹ ще те въкара въ правия путь.

Ямболъ.

До кога ѹ се дѣржи на служба майора отъ 56 п. Ямболски полкъ, командиръ на дружина отъ ежция полкъ Г. С. който съ прѣувеличение на дадената му властъ става петъримъ. Той си служи съ най-долни и подли срѣдства само и само дано всѣе дисциплина между войниците. Прави му удоволствие да ги гони и прѣслѣдява изъ казарменния районъ и града (макаръ и да бѫдатъ тѣ въ отпускъ) като ги псува хамалеки и ги парича идиоти, серсеми, баби и пр., а не се поглежда самъ той, отъ кой родъ попада. Ако чувствува, че има недостигъ стъ умъ, то нека благоволи и си подаде оставката, понеже такива като него сѫ врѣдни. Обрѣщаме вмичанието както на него, така и на негово то началство да го обуздае, защото въ противенъ случай, че се срѣщнемъ, съ по-очибиющи факти въ колонитѣ на Прожекторъ и ѹ се огледа, какво и ѹ е той г. майоръ

Вратца

Б. К-ва е именчето на една ученичка отъ VII кл. при тухашната гимназия, която почти всѣка вечеръ я виждаме да скитосва изъ киоровитѣ улици съ единъ чиновникъ, около Земедел.

Банка и военния клубъ. Прѣдъвѣждатъ госпожицата да остави чиновника на мира, защото, че ѹ изнесемъ всички мръсни дѣла на бѣлъ свѣтъ, заедно съ нѣкой нейни бисерчета

— Ученикътъ Ц. Н. много често започна да си прави амурнитѣ срѣщи съ г-ата отъ седемтѣ сокаци Г-ва, цѣлото име на която за сега прѣмълчаваме отъ желание дано се вразумятъ и прѣстанатъ, ако ли не дореда и него ѹ направимъ.

Ц..., Ц..., опирай си акъла защото ѹ напипашъ Ломъ. Знай че всичките ти донжуанини сѫ открити, послѣ да се не чудешъ отъ кждѣ те ѹ огрѣяло.

Госпожице засрами се поне ти, малка си, а голѣмъ човѣкъ искашъ да любишъ. Ще му видимъ края.

б. р. Мораленъ дѣлъ ни се налага, да обѣрнемъ вниманието комуто трѣбва, да спрѣ покварата, която отъ денъ на денъ все по-вече и по-вече се вкоренява между учащата се младежъ въ Враца.

ПОЩА.

До всички тия, на които до излизането на 10 брой на вѣстника ни, сме издали кореспондентски карти, ги анолираме, така ѹ що носителитѣ имъ да ги считатъ за бѣла карта, а така сѫщо и властитѣ на които се прѣдставятъ. Карти съ по раншина дата отъ 20 т. м. нѣматъ никаква валидность. Желающите наши кореспонденти, да имъ се изпратятъ кореспондентски карти, да ни изпратятъ портретъ си, които ѹ се послужатъ единъ денъ за юбилейния брой и юбилейното табло, което има намерение редакцията ни да издаде при излизането на 50 брой, т. е. при завѣршването на I-та му година. Всички портрети ѹ се прѣработатъ на клишета, за това желателно є да бѫдатъ по-скоро фрографирани, а ие какви и да били стари.

Редакторъ:

Цв. Каравановъ.

г. Ш. — Ямболъ. Много бѣрзашъ, гледай да си не прѣваришъ касмета. Всичко ѹ ще стане. Не забѣлѣза ли отъ миналия брой, че вѣстника ни прѣкарва първата криза и наスマлко ѹ се извѣши да се обѣрне на погромъ. Продължавай вѣчъ, всичко се опреди.

ПЛОДИВСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4492.

гр. Пловдивъ 18 Априлъ 1914 година,

Пловдивското градско общинско управление обявява на интересуващите се, че въ канцеларията му на 29 Априлъ 1914 година, отъ 9 — 11 часа прѣдъ пладнѣ ѹ ще произведе съ явна конкуренция търгъ по отдаването на наемател доставката на 600 кубически метра чакътъ нуженъ за постилане на Главната улица.

Приближената стойност на прѣдприятието ѹ ще излезе на 3600 л.

Залогъ за право участие въ търга се иска 5 на сто върху горната сума.

Желающите да взематъ участие въ горниятъ търгъ да се събраятъ точно съ чл. чл. 11 — 40 отъ закона за Обществените прѣдприятия.

Поемните условия и всички тържни книжа могатъ да се видятъ всички присъственъ денъ и часъ въ канцеларията на Кметството.

п. Кметъ: К. х. Петровъ.

п. Секретарь: А. Дамяновъ.

АКЦИИ отъ Банка „Народъ“, Д-во „Сила“, и др. КУПУВАМЪ.

За споразумение въ адвокатското ми писалище подъ Окръжния съдъ.

Ив. х. Рачевъ.

ПРОДАВА СЕ къща едноетажна, построена на 144 кв. метра удобна да живеятъ три семейства, всичко съ отдельна кухня. Маза 50 кв. м. и 9 стаи.

Споразумение Бюро Караивановъ — Плевенъ.

Левско селско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 881

с. Левски 16 Априлъ 1914 год.

Левското сел. общин. Управление обявява на интересуващите се, че произведения на 3 Мартъ н. г. търгъ за доставка освѣтителни, отопителни и канцеларки материали за н. 1914 г. нуждни за общин. Управление, не се удобрява отъ съвѣта, за това, ще се произведе на ново този търгъ на 30 того отъ 2 до 6 часа послѣ обѣдъ, по цѣните изложени въ списъка на материалите, отъ които ще почне малонаддаването.

Всичките разноски по търга, за публикация и пр. сѫ за смѣтка на наемателя.

Кметъ: С. Ив. Стояновъ.

Секр.-Бирникъ Н. Л. Арнаудовъ

Левско селско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 882

с. Левско 16 Априлъ 1914 год.

Левското сел. Общин. Управление обявява на интересуващи се, че обявление съ обявление № 218/1914 г. търгъ на 1 Мартъ н. г. за доставка на формено облекло на общин. служители не се състоя по неявяване на конкуренти, за това обявява, че този същия търгъ ще се произведе на ново на 30 того отъ 2—5 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията на общин. Управление съ малонаддаване.

Малонаддаванието ще почне отъ общата сума 539 лева

Желающите да наематъ тъзи доставка да се явятъ и малонаддаватъ.

Всички разноски по публикацията и пр. сѫ за смѣтка на наемателя.

Кметъ: С. Ив. Стояновъ.

Секр.-Бирникъ: Н. Л. Арнаудовъ.

ПЛАНЪ

на XV-та Софийска Градска Класна Лотария, гарантирана отъ Царство България. 50000 нумера — 25000 левалби и 8 премии. Раздѣлени на половинъ, четвъртъ и осмини лозове.

Първи класъ		Втори класъ		Трети класъ		Шести класъ. Вносъ 24 лева златни	
Вносъ 12 лева златни	за цѣлъ лозъ (включително канцеларските разноски и комисиона)	Вносъ 20 лева златни	за цѣлъ лозъ (включително канцеларските разноски и комисиона)	Вносъ 36 лева златни	за цѣлъ лозъ (включително канцеларските разноски и комисиона)	Вносъ 24 лева златни	за цѣлъ лозъ (включително канцеларските разноски)
11 априлъ	1914 год.	8 и 9 май	1914 год.	5 и 6 юни	1914 год.	19 август до 9 септември	1914 год.
Тегление на 24 априлъ	1914 год.	Тегление на 21 и 22 май	1914 год.	Тегление на 18 и 19 юни	1914 год.	1 септември до 22 септ.	
Голѣмата печалба въ щастливъ случай		Голѣмата печалба въ щастливъ случай		Голѣмата печалба въ щастливъ случай		Главната печалба въ най-щастливъ случай, съгласно § 9, при продажба на цѣли лозове е:	
Лева златни	60000	Лева златни	70000	Лева златни	80000	За цѣлъ лозъ	800,000
1 премия лева златни	40000	1 премия лева златни	50000	1 премия лева златни	60000	лева златни	Слѣдователно:
§ 9		§ 9		§ 9			
1 печалба лева златни	20000	1 Печалба лева златни	20000	1 Печалба лева златни	20000	за половинъ лозъ	400000
1	5000	1	5000	1	5000	лева златни	200000
1	2000	1	2000	1	3000	за една четвъртъ лозъ лева златни	100000
2 по 1000	2000	4 × 1000	4000	2 × 1000	4000	за една осма лозъ лева златни	100000
5 "	500	5 "	500	3 "	1000	лева златни	40000
5 "	300	1500	7 "	300	2100	1 премия лева златни § 9	400000
15 "	200	3000	10 "	200	2000	"	250000
30 "	100	3000	31 "	150	4640	"	100000
1440 "	40	57600	1940 "	85	164900	"	100000
1500	печ. 1 прем.	136600	2000	печ. 1 прем.	257150	печ. 1 прем.	426200
Четвърти класъ				Пети класъ			
Вносъ 36 лв. златни за цѣлъ лозъ	(включително канц. разноски и комисиона)	Вносъ 32 лв. златни за цѣлъ лозъ	(включително канц. разноски и комисиона)				
2 и 3 юли	1914 год.	25 юли	1914 год.				
Тегление на 15 и 16 юли	1914 год.	7 август	1914 год.				
Голѣмата печалба въ щастливъ случай		Голѣмата печалба въ щастливъ случай					
Лева златни	90000	Лева златни	100000				
1 премия лева златни § 9	70000	1 премия лева златни § 9	80000				
1 печалба лева златни	20000	1 Печалба лева златни	20000				
1	10000	1	10000				
1	5000	1	5000				
1	3000	1	3000				
2 " ×	2000	2 " ×	2000				
3 "	1000	3 "	1000				
8 "	500	4000	10 "	500			
15 "	300	4500	15 "	300			
28 "	250	7000	26 "	250			
1940 "	170	329800	940 "	200			
2000	печалби и 1 премия	460300	1000	печалби и 1 премия	460300	16000	печалби и 3 премии
Приходъ.		Балансъ.		Разходъ.			
50000 лоза първа класа по лв. зл.	9 безъ разноските лв. зл.	450000	1500	печалби първа класа и 1 премия лева златни	136600		
48500 "	втора " " " 17 "	824500	2000	втора " " 1 " " " "	257150		
46500 "	трета " " " 32'50"	1511250	2500	трета " " 1 " " " "	426200		
44000 "	четвърта " " " 33 "	1452000	2000	четвърта " " 1 " " " "	460300		
42000 "	пета " " " 29 "	1218000	1000	пета " " 1 " " " "	329000		
41000 "	шеста " " " 21 "	861000	16000	шеста " " 3 " " " "	4707500		
		6316750					

§ 3. Всъка част отъ единъ лозъ, който печели дава право на съответстващата част отъ печалбата; така щото голѣмата печалба въ най-щастливъ случай ще биде за половинъ лозъ 100000, за една четвърть 200000 и за една осма 100000 лева златни.